

# Co je to evangelizace a svědectví?

## *Texty na tento týden*

**Sk 2,37–42; Mk 5,18–20; Sk 13,32–34.44.49; Sk 22,3–21; 1Pt 3,15.16**

## *Základní verš*

**„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,19.20)**

Pokud se máme zapojit do plnění velkého pověření z evangelia, musíme vědět, co znamenají slova „evangelizace“ a „svědectví“. Zaměstnanci často dostávají „popis práce“. Jedná se o podrobné vysvětlení povinností, jejichž plnění se od nich očekává. Bible také hovoří o „popisu práce“, i když v tomto případě je určen pro Boží lid. V 1. Korintským 15,58 apoštol Pavel napomíná korintské věřící, aby byli „stále horlivější v díle Páně“. Přestože Pavel výslovně neuvádí, jaké dílo má na mysli, používá podobné vyjádření i v 1. Korintským 16,10 v souvislosti s dílem Páně, které vykonali společně s Timoteem, když zvěstovali evangelium a svědčili o Ježíši Kristu a o plánu spasení. Pavlovo napomenutí v 15. kapitole se tedy určitě týká i díla šíření evangelia.

Tento týden budeme zkoumat, co je to vlastně evangelizace a svědectví; jinými slovy, pokusíme se odhalit biblický „popis naší práce“.

## Evangelizace je...?

**<sup>37</sup>Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratři?“ <sup>38</sup>Petr jim odpověděl: „Obratťe se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. <sup>39</sup>Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ <sup>40</sup>A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ <sup>41</sup>Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. <sup>42</sup>Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. (Sk 2,37–42)**

### Osobní studium

Jasnou představu o tom, co je evangelizace, si uděláme, když budeme zkoumat aktivity prvních evangelistů. Přestože mezi jejich a naším světem existují podstatné rozdíly, jsou oba tyto světy hříšné, padlé a zpustlé – a tudíž potřebují naději a spasení. Proto by i hlavní principy hlásání evangelia v dnešní době měly být stejné jako v prvním století.

Ve Skutcích apoštolů je na několika místech popsáno (2,36–39; 4,33; 5,42; 7,56; 13,48), jak vypadala evangelizace na počátku církve, jak předávali evangelium apoštolové.

Učedníci byli na první pohled jiní. Židovští vůdcové rozpoznali ve statečnosti apoštolů něco, co je přesvědčilo o tom, že bývali s Ježíšem (viz Sk 4,13). Čelili totiž skupině mužů, kteří – jak se zdálo – nedokázali hovořit o ničem jiném než o Ježíšově životě a učení. Evangelizace a svědectví souvisí s mluvením o Ježíšově životě a učení. Patří k nim ale i sdílení, jak toto učení a víra změnily náš život a jak může Ježíš změnit život každého člověka, který jej přijme za svého Pána a Spasitele.

Je důležité, abychom evangelizaci a svědectví chápali spíše jako nepřetržitý proces než jako jednorázový program či událost. Nezbytnou součástí tohoto procesu je utvrzování a péče. Slovo *vytrvale* ve Skutcích 2,42 naznačuje, že noví věřící byli provázeni v dalších krocích při poznávání Boha. Je jasné, že prvotní církev chápala evangelizaci jako mnohem víc než jen kázání poselství. Evangelizační proces neskončil, dokud se z lidí nestali učedníci, kteří se začlenili do místní skupiny věřících.

Aby byl člověk evangelistou v jakémkoli slova smyslu, musí chápat „věčné evangelium“ a mít s ním osobní zkušenost. Právě toto evangelium vede v konečném důsledku k víře, vyznání, obrácení, ke křtu a učednictví a k zaslíbení věčného života.

### Aplikace

***Které ze všech zaslíbení evangelia ti nabízí největší naději? Jak se můžeš naučit držet se tohoto zaslíbení a přivlastnit si je bez ohledu na to, v jak obtížných okolnostech se nacházíš?***

### Poznámky

## Svědectví je...?

**<sup>18</sup>Když vstupoval na loď, prosil ho ten člověk dříve posedlý, aby směl být s ním. <sup>19</sup>Ale Ježíš mu to nedovolil a řekl: „Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smiloval.“ <sup>20</sup>Ten člověk odešel a začal zvěstovat v Dekapoli, jak veliké věci mu učinil Ježíš; a všichni se divili.**

**(Mk 5, 18–20)**

### Osobní studium

Svědék je někdo, kdo vydává svědectví, kdo potvrzuje něco, co zná z osobní zkušenosti. Osobní svědectví křesťana o díle, které Bůh vykonal v jeho životě, může mít velikou moc. Při jedné příležitosti Ježíš uzdravil člověka posedlého nečistým duchem (Mk 5, 1–19). Když chtěl uzdravený muž Ježíše následovat, Ježíš mu řekl: „Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smiloval“ (Mk 5, 19).

Krátká doba, kterou Ježíš strávil s tímto mužem, nepochybně nestačila k tomu, aby mu předal své učení. Než mu řekl, aby „šel a pověděl o tom své rodině“, pravděpodobně ho poučil jen o základních pravdách evangelia.

Texty v Mk 5, 18–20; Sk 22, 15. 16 a 1J 1, 3 vyjadřují prostou a důležitou myšlenku. Bůh nás, stejně jako onoho muže, který byl dříve posedlý nečistým duchem, a jako své další následovníky, pověřil zodpovědností vyprávět o tom, jak změnil náš život.

Vydávání svědectví, tj. vyprávění o své osobní zkušenosti s Bohem, nemusí být nutně tak organizované či záměrné jako rádiové či televizní vysílání nebo evangelizační kampaně. Svědčit druhým můžeme velmi spontánně, protože příležitost vyprávět o Ježíši se nám může naskytnout kdekoli, kdykoli a s kýmkoli.

Pokud jde o vztah mezi svědectvím a evangelizací, můžeme říct, že jde o podstatně odlišné „strategie“ zaměřené na dosažení téhož cíle – na přivedení lidí ke Kristu. Svědectví je spontánnější a krátkodobé, zatímco evangelizace je spíše dlouhodobá a záměrná. Plánovanou evangelizaci lze někdy podpořit osobním svědectvím těch, kteří jsou do ní zapojeni; jindy zase spontánní svědectví přivede lidi k plánovitějšímu programu. Evangelizace i svědectví jsou nezbytnými složkami celého procesu. Když vyprávíme lidem o tom, co pro nás Ježíš udělal, ti, kteří jsou ochotni nechat se vést Duchem svatým, se budou chtít dozvědět víc. Je možné s lidmi diskutovat o našem učení, teologii a víře, nelze však vyvrátit naše osobní svědectví a zkušenost.

### Aplikace

***Kdy jsi měl naposledy příležitost vydat někomu svědectví o tom, co pro tebe Kristus udělal? Co jsi řekl? Jakou to mělo odezvu? Jak Kristus změnil tvůj život? Je ve tvém životě něco, co by mohlo v druhých vyvolat touhu dozvědět se o Ježíši něco víc? Co to je?***

## Biblické zakotvení

<sup>32</sup> „*My vám přinášíme radostnou zprávu, že slib, daný našim praotcům, <sup>33</sup>splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše; vždyť je o něm psáno v druhém Žalmu: ‚Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.‘ <sup>34</sup>To, že jej vzkřísí z mrtvých, takže se už nepromění v prach, slíbil těmito slovy: ‚Věrně vám splním zaslíbení, která jsem dal Davidovi.‘“ ... <sup>44</sup>Příští sobotu přišlo skoro celé město slyšet Boží slovo. ... <sup>49</sup>A slovo Páně se šířilo po celé krajině. (Sk 13,32–34.44.49)*

### Osobní studium

Když první věřící šířili dobrou zprávu o Ježíši, museli překonávat překážky. V neposlední řadě šlo o skutečnost, že většina z nich nezískala vzdělání v náboženských školách tehdejší doby, a proto je náboženští představitelé považovali jen za málo důvěryhodné nebo za zcela nedůvěryhodné.

Avšak navzdory všem překážkám měli apoštolové a ostatní věřící silný pocit, že je Bůh povolává k tomu, aby představovali Krista – pokračovali v evangelizaci a přinášeli o něm svědectví. Požehnání, odpuštění a jistota, které osobně zakusili, je poháněly ke sdílení se s druhými. Svědectví bylo přirozeným důsledkem jejich obrácení.

V 13. kapitole Skutků apoštolů je několikrát zmíněno, že Pavel a Barnabáš kázali „slovo Boží“. Ukazovali lidem, že texty ze Starého zákona mluví o Mesiáši, předpovídají smrt a vzkříšení Spasitele, odpuštění hříšníkům a jejich ospravedlnění. Všechny tyto předpovědi se naplnily v Ježíši z Nazareta.

Nový zákon přesně popisuje, co kázali a o čem mluvili. Obvykle zdůrazňovali tyto hlavní body: (1) Ježíš je Pán a Kristus, který nás chce spasit, (2) přichází Boží království a (3) obdrželi jsme zaslíbení věčného života.

Ve Sk 6,1–7 pak můžeme zjistit, proč prvotní církve měla tak velký evangelizační „úspěch“. „My pak budeme i nadále věnovat všechn svůj čas modlitbě a kázání slova... Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl (Sk 6,4.7). Mnozí lidé uvěřili v Ježíše a přijali jej za svého osobního Spasitele na základě svědectví věřících, kteří jim vyprávěli o svých zkušenostech, jež jim změnily život, nikoli jen na základě zázračných událostí, které viděli.

### Aplikace

*Přestože svědectví prvních evangelistů bylo mocné a přesvědčivé, neustále se odvolávali na Písmo. To znamená, že k výkladu svých zkušeností používali Bibli. Jak dobře znáš Bibli? Jsi v ní pevně zakotven? Jak je potřeba skloubit poselství z Bible a vydávání osobního svědectví?*

### Poznámky

## Vyprávění našich příběhů

<sup>3</sup>Já jsem Žid a narodil jsem se v Tarsu v Kilikii, ale vychován jsem byl zde v Jeruzalémě. V Gamalielově škole jsem byl přesně vyučen zákonu našich otců. Byl jsem právě tak plný horlivosti pro Boha, jako jste dnes vy všichni, <sup>4</sup>a víru v Ježíše Krista jsem pronásledoval až na smrt, muže i ženy jsem dával spoutat a uvěznit, <sup>5</sup>jak mi může dosvědčit velebný a celý sbor starších. Od nich jsem dostal doporučující dopisy pro židovské souverce v Damašku a vydal jsem se tam, abych tamější stoupence nové víry přivedl v poutech do Jeruzaléma a dal je potrestat.

<sup>6</sup>Když jsem ještě byl na cestě a blížil se k Damašku, kolem poledne mě najednou obklopilo jasné světlo z nebe. <sup>7</sup>Padl jsem na zem a uslyšel jsem hlas, který mi pravil: „Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?“ <sup>8</sup>Já jsem odpověděl: „Kdo jsi, Pane?“ A on mi řekl: „Já jsem Ježíš Nazaretský, kterého ty pronásleduješ.“ <sup>9</sup>Moji průvodci viděli sice světlo, ale neslyšeli hlas toho, kdo ke mně mluvil. <sup>10</sup>Řekl jsem: „Co mám dělat, Pane?“ A Pán mi řekl: „Vstaň a pokračuj v cestě do Damašku; tam ti bude řečeno všechno, co ti Bůh ukládá.“ <sup>11</sup>Protože jsem byl oslepen jasným světlem, museli mě moji druhové vzít za ruku a tak mě dovedli do Damašku. <sup>12</sup>Jeden muž, zbožný podle Božího zákona, jménem Ananiáš, který měl dobrou pověst u všech místních židů, <sup>13</sup>přišel za mnou, přistoupil ke mně a řekl: „Bratře Saule, otevři oči!“ A já jsem v tu chvíli nabyl zraku. <sup>14</sup>On mi řekl: „Bůh našich otců si tě vyvolil, abys poznal jeho vůli, spatřil jeho Spravedlivého a slyšel hlas z jeho úst. <sup>15</sup>Budeš jeho svědkem před všemi lidmi a budeš mluvit o tom, co jsi viděl a slyšel. <sup>16</sup>Nuže, neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.“

<sup>17</sup>Když jsem se potom vrátil do Jeruzaléma a modlil se v chrámě, upadl jsem do vytržení mysli. <sup>18</sup>Spatřil jsem Pána, jak mi říká: „Pospěš si a rychle odejdi z Jeruzaléma, protože nepřijmou tvé svědectví o mně.“

<sup>19</sup>Já jsem odpověděl: „Pane, oni vědí, že jsem dával uvěznit a bičovat v synagógách ty, kdo v tebe věří.

<sup>20</sup>Když byla prolévána krev tvého svědka Štěpána, byl jsem při tom, schvaloval jsem to a hlídal jsem šaty těch, kdo ho kamenovali.“ <sup>21</sup>Ale Pán mi řekl: „Jdi, neboť já tě chci poslat daleko k pohanům!“

(Sk 22,3–21)

### Osobní studium

Jak jsme již uvedli, nejmocnější svědectví o Ježíši může věřící vydat, když se podělí o svou osobní zkušenost – to znamená, jestliže budu vyprávět o tom, co pro mě Bůh udělal a jak ovlivnil můj život a mou zkušenost. Osobní svědectví se obvykle skládá ze tří odlišných částí. První část tvoří krátká rekapitulace života věřícího před přijetím Ježíše za osobního Spasitele; ve druhé části člověk vysvětlí, jak se setkal s Pánem; a třetí část je výpověď o jeho životní zkušenosti od doby, kdy poznal Ježíše.

Apoštol Pavel strukturoval svou obhajobu v Jeruzalémě v těchto třech bodech. Ve Sk 22,3–5 popisuje svůj život před tím, než poznal Ježíše Krista. Ve verších 6–16 popisuje setkání s Pánem a od verše 17 pak život po obrácení.

Osobní svědectví by nemělo být dlouhým a podrobným životopisem. Už jsme si řekli, že svědectví je spontánnější způsob, jak vyprávět druhým o Ježíši, než je plánovitý evangelizační přístup. Křesťané by měli být schopni vydat svědectví v krátkém časovém rozmezí, protože nevíme, kdy se nám naskytne příležitost hovořit o Ježíši. Může k tomu dojít na řadě nečekaných míst a v nečekaných chvílích, třeba v letadle nebo na zastávce autobusu či během krátkého telefonního hovoru. Kdykoli taková situace nastane, měli bychom být připraveni a ochotni mluvit o tom, co pro nás Pán udělal, jaké máme důvody pro svou víru a jakou naději Bůh nabízí nejen nám, ale i druhým.

## Aplikace

*I když jsi byl možná vychován v křesťanském domově a neprožil jsi dramatické obrácení, určitě jsi zažil zvláštní období, kdy ses osobně odevzdal Ježíši Kristu. Vzpomeň si na svou zkušenost a pokus se napsat několik bodů, které ti pomohou vytvořit vlastní osobní svědectví.*

*Můj život, než jsem poznal Pána Ježíše (nebo dříve, než jsem se mu odevzdal):*

*Jak jsem se setkal s Ježíšem (nebo co způsobilo, že jsem se mu odevzdal):*

*Můj život poté, co jsem přijal Ježíše za svého osobního Spasitele:*

## Popis naší práce

**<sup>15</sup>Zasvěťte svá srdce Pánu Kristu a buďte připraveni podat odpověď každému, kdo se vás zeptá na důvod vaší naděje. <sup>16</sup>Vždy ovšem s vlídností a úctou a s dobrým svědomím...**

**(1Pt 3, 15.16; B21)**

### Osobní studium

Nyní jsme už o evangelizaci a svědectví uvažovali dostatečně dlouho na to, abychom dokázali navrhnout, co považujeme za přiměřený biblický popis práce. Nepotřebujeme vytvořit definici evangelizace a svědectví, s níž by v každé maličkosti každý souhlasil, ale musíme dbát na to, aby jakákoli definice, kterou přijmeme, obsahovala podstatné složky sdílení pravdy o Ježíši a o tom, co Spasitel nabízí světu.

Evangelizaci tedy můžeme definovat jako proces jasného a přesvědčivého hlásání evangelia o Pánu Ježíši Kristu, jehož cílem je, aby jej jednotlivci přijali za svého osobního Spasitele, následovali jej jako svého Pána, stali se jeho učedníky a získávali mu učedníky. O svědectví rozhoduje konkrétní situace a vlastní zkušenost věřícího s Boží vůlí. Důležité je, abychom pochopili, že Bůh touží skrze svou církev oslovit ztracený svět. Toto vědomí by nás mělo vést k přemýšlení o plánovitém přístupu ke svědectví a evangelizaci.

Na rychlém růstu prvotní církve měly nemalý podíl přesvědčení a oddanost jejích členů. Ty se zase zakládaly na jejich osobních zkušenostech s Ježíšem a na zvláštním posilujícím vylití Ducha svatého. Učení Ježíše Krista a působení Ducha svatého zůstávají pro veškeré svědectví a evangelizaci základní a klíčové.

„Tisíce lidí lze oslovit tím nejjednodušším, nejpokornějším způsobem. Ty nejjzdělanější, na které pohlížíme jako na nejnadanější muže a ženy na světě, často osvěží jednoduchá slova člověka, který miluje Boha a který dokáže o této lásce hovořit stejně přirozeně, jako lidé hovoří o věcech, jež je nehlouběji zajímají. Dobře připravená a promyšlená slova mají často jen malý vliv. Ale opravdové, upřímné vyjádření Božího syna nebo dcery, pronesené s přirozenou jednoduchostí, má moc otevírat dveře srdcí, které byly dlouho zavřené před Kristem a jeho láskou.“ (EV 38)

## Aplikace

*Zkus si vytvořit vlastní definici pojmu evangelizace a svědectví. Najdi k těmto definicím biblický text, který je nejlépe vystihuje. Vyjadřuj tvé definice to, jak konkrétně evangelizuješ a svědčíš ve svém životě? Co můžeš konkrétně udělat pro to, abys ve svém okolí mohl přirozeně evangelizovat a svědčit?*

## Podněty k zamyšlení

### Zapojení do služby evangelizace

Přemýšlej o svém osobním svědectví a ujisti se, že jsi schopen je vydat, když se ti k tomu naskytne příležitost.

Udělej si na chvíli čas, posaď se a v tichosti uvažuj o tom, do jakých oblastí sborového života se rád zapojuješ nebo do jakých oblastí myslíš, že by ses mohl zapojit, kdyby tě o to někdo požádal. Zapiš si je. Možná tě zajímají oblasti evangelizace, jichž se váš sbor v současné době neúčastní. Uveď na svém seznamu i tyto oblasti.

Začni přemýšlet o tom, jak by ses mohl zapojit do služby evangelizace ve vašem sboru. Pokud už se na nějaké službě podílíš a chceš v ní zůstat, modli se, aby jí Bůh i nadále žehnal. Pokud momentálně nejsi zapojen, modli se, aby ti Bůh ukázal, kde chce, abys pro něj pracoval.

### Otázky k rozhovoru

1. **Pověření v evangeliu Matouše 28,19.20 obsahuje čtyři „akční“ slovesa – jít, získávat učedníky, křtít a učit. Příkazy „jděte“, „křtěte“ a „učte“ jsou všechny podřízeny rozkazu, který říká: „získávejte mi učedníky“. S ohledem na tento zřetelný důraz diskutujte o tom, co to znamená být učedníkem a jak se učedníci získávají.**
2. **Zamyslete se nad následujícím citátem a pak diskutujte o této otázce: Jak se jako jednotlivci a sborové společenství zapojujeme do zprostředkování komunikace mezi Bohem a ztraceným světem? „Kristus si za své zástupce mezi lidmi nevybírám nepadlé anděly, ale lidi, kteří mají stejné slabosti jako ti, jimž mají přinášet spasení. Kristus se stal člověkem, aby se mohl člověku přiblížit. Božství se muselo spojit s lidstvem, neboť záchrana světa vyžadovala obojí. Jen spojením božského a lidského mohlo být zprostředkováno společenství mezi Bohem a člověkem.“ (TV 186; DA 296)**
3. **Zamysli se nad svým vlastním životem. Jaký příklad představuješ světu? Jaký dopad mají tvá slova, tvé činy, oblečení, chování a postoje na lidi v tvém okolí? Stručně řečeno, jaké svědectví vydáváš světu, i když právě aktivně „nesvědčíš“? V kterých oblastech se můžeš zlepšit?**

### Poznámky